

[Landbrugsministeren.]

skulde kunne foregaa automatisk, men hvor det Gang paa Gang viser sig, at den ikke er foregaaet, naar Efterundersøgelse finder Sted. Men disse regenerative Apparater, som de kaldes, maa og skal smides ud af Mejerierne, for vi maa have absolut Sikkerhed for, at den Mælk, som udgaar fra Mejerierne, er opvarmet til den i Loven paabudte Grad. En saadan Sikkerhed maa for enhver Pris tilvejebringes.

Der er forskellige mindre betydende Ændringer i den bestaaende Lovgivning, men jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa; jeg skal derom henvise til Lovforslaget og de Bemærkninger, som knytter sig dertil, saavel som til den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie og hurtige Behandling.

Gisselbæk: Da den højtærede Landbrugsminister saa udførligt har gjort Rede for det Lovforslag, vi her har til Behandling, er der ingen Grund for mig til at føje meget hertil. Lovforslaget har desuden i flere Maaneder været til Behandling i Folketinget, og det der nedsatte Udvalg er blevet enigt om at tiltræde Lovforslaget. Der er i Folketinget blevet indført forskellige Ændringer, som den højtærede Landbrugsminister ogsaa var inde paa.

Det foreliggende Lovforslag er et Led i en Lovgivning til Bekæmpelse af Tuberkulosen, og Staten har i en længere Aarrække ydet betydelige Bidrag til, at vi kunde naa frem til at faa en sundere Kvægbestand her i Landet. Der er ingen Tvivl om, at de Beløb, der i den Henseende har været ydet, har været anvendt paa en god Maade, og det er vist temmelig sikkert, at vort Land hører til de Lande, hvor der findes mindst Tuberkulose blandt Kvæget, og jeg tror, at den Lovgivning, vi har haft, har været en medvirkende Aarsag hertil. Det vilde jo være rart, om vi kom saa langt med denne Bekæmpelse, at vi kunde naa til en fuldstændig Udryddelse; og det maa jo ogsaa være Maalet. Det har ikke alene haft stor Betydning for den enkelte Ejer af Kvæg at have en sund Besætning, men det er jo rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister bemærkede, at det ogsaa har sin Betydning, at vi kan pege paa, at vi har sunde Besætninger her i Landet. Særlig vil det have Betydning overfor et Land som England, der aftager saa stor en Del af vor Landbrugsekспорт.

Jeg skal med disse faa Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

P. C. Petersen: Da nærværende Forslag har faaet Tilslutning fra alle Partier i Folketinget, finder jeg ingen Anledning til at komme ind paa de enkelte Bestemmelser i Forslaget. Jeg skal tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelsen af Forslaget, som det foreligger. Men jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at naar der i § 1, sidste Stykke, staar, at der paa de aarlige Finanslove stilles et Beløb af indtil 50 000 Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren til Kontrol og Tilsyn, saa er dette Beløb et Maksimumsbeløb, som ikke kan overskrides. Derimod er der en Bestemmelse i § 2, sidste Stykke, hvori det hedder, at det til Udredning af disse Erstatninger fornødne Beløb fastsættes paa de aarlige Finanslove. Jeg gør opmærksom paa dette, fordi der i Bemærkningerne til Lovforslaget staar, at der er anslaaet et Beløb paa ca. 1/2 Mill. Kr. Men der er jo ingen, der ved, om dette Beløb slaar til til det Formaal, der er Tale om ved denne Lov. Jeg kunde tænke mig, at Beløbet blev betydelig større, ja, jeg kunde tænke mig, at det vil blive fordoblet, maaske tredoblet, maaske endda større. Der er ikke Spor i Vejen for, at Udgiften for Statskassen kan blive omkring et Par Millioner aarlig til disse Foranstaltninger; ja, jeg synes, der er nogen Sandsynlighed for, at de vil blive meget større, end de er anslaaet til i Bemærkningerne. Derfor gør jeg opmærksom paa det. Til Trods for, at vi fra vor Side selvfølgelig vil være med til en Lovgivning af den Art, som her er foreslaaet, ser vi dog saaledes paa det, at der maa være en Grænse for de Udgifter, Statskassen kan yde til dette Formaal. Hvor Grænsen ligger med Hensyn til disse Udgifter, er det selvfølgelig vanskeligt at afgøre, men derfor fremfører jeg det her, at skulde Udgifterne blive meget store, saa vil Spørgsmaalet vel blive taget op til Overvejelse i Landbrugsministeriet og her paa Rigsdagen, og saa vilde jeg ønske, at man samtidig optog Spørgsmaalet om at gøre vore Landbrugsorganisationer, Landboforeninger, Husmandsforeninger, Kontrolforeninger og Kvægavlforeninger, interesserede i dette Spørgsmaal, ogsaa med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen.

Frokjær: Jeg er enig med den højtærede Landbrugsminister i, at der skal